

Полегнал е Прокопи за Пеевски и прокуратурата, които го пожелаха

28.05.2018

Поредното публикувано „разследване“ на Капитал на 25 май 2018 г. отново доказва ограничеността на неговия издател и екип, както и зависимостта им от силните на деня.

Вместо да се фокусират върху нелепостта на обвинението, както и върху абсурдния факт, че делото се води в Специализирания наказателен съд, който има почти всички характеристики на извънреден съд, те са заложили на избирателно изваждане на данни извън контекст и свободното им украсяване с цел омаскаряване.

„Разкритите“ факти, всъщност копия от кореспонденции, поднесени услужливо от главния свидетел на прокуратурата и други „съвестни“ лица, не отразяват основанията за възникване – търговски отношения, договори, споразумения и т.н.

Твърденията, че чрез тези фирми са нарушавани максималните експозиции, допустими по ЗКИ, само „потвърждават“ тезите на прокуратурата и Пеевски, че банката била източвана чрез тях.

Само че, когато правиш сериозно разследване, а не драсканици в стил Пеевски таблоид, би следвало да стигнеш до извода, че:

А. Преобладаващата част от тези „записани ми“ компании са неактивни и не са имали каквито и да било отношения нито с банката, нито с фирми, финансирани от банката. Те не притежават недекларирани от мене активи;

Б. Въпросната фирма ЕФВ, обект на атаката, винаги е имала други юридически собственици и независим мениджмънт. Наред с това, фирмата е добре капитализирана след продажбата на акциите си в КТБ, което ѝ е позволило да финансира редица други проекти, доходите от които съм декларирам в България и съм платил дължимите данъци. За сведение, само инвестицията в Хедж (Дунарит и Авионамс) по оценка на водеща световна компания надхвърля 135 милиона евро. Ако включа и непрякото финансиране на НУРТС и участието в ТЦ-ИМЕ, стойността ще нарасне с поне още 150 милиона. За каквито и задълженията да претендират и прокуратурата, и драскачите, те са несъпоставими с активите на тази компания. Проблемът е, че шайката на

Пеевски и прокуратурата разграби всички тези активи. А писанията на Прокопиевите журналисти, изглежда, имат за цел да хвърлят прах в очите на хората, за да може да се прикрият престъпленията на въпросната шайка при фалирането и разграбването на банката.

Що се отнася до декларацията за глобално таксуване, тя представлява най-груба оценка на моите директни инвестиции в банката (чрез Бромек) и в Бромек Телеком Инвест (43,3% от Виваком). И двете декларирани и одобрени с решение на съответните регулаторни органи, включително и на ЕК в случая с Виваком. Ясно е, че единствената цел на това „разследване“ е сензационата. Тук му е мястото да декларирам, че тези 500 милиона евро са минималната стойност на иска, който е заведен срещу българската корумпирана и неправова държава в Страсбург.

Аналогично тенденциозно поднесена в услуга на прокуратурата е и информацията за водено разследване срещу мене и съпругата ми в Лихтенщайн. Всъщност, подобни изяви в по-ранен период имаше една от „портпаролките“ на прокуратурата Маргарита Михнева. Истината е, че разследването е започнато от лихтенщайнската прокуратура чак през септември 2014 г., в резултат на действията на българската прокуратура и издадената червена бюлетина на Интерпол по нейно искане. Опитът да ни се припише криминална дейност извън страната заради смехотворните, необосновани и несъстоятелни обвинения, повдигнати в България, е мечта на българската прокуратура. Това, обаче, няма да им се получи.

В заключение, бих почертал, че поредното неадекватно писание на Прокопиевата чета вероятно е част от „благодарностите“, които той дължи за върнатото му дело от Специализирания съд.

Наивник! Очевидно не си е научил урока от 2014 г., когато спряха „великодушно“ разследването за пране на пари срещу него и Плевнелиев заради поддръжката на атаката срещу КТБ. *Panta rhei*, Прокопиев! Пак ще го изпързаят! А пък делата му офшорни с Плевнелиев са известни и на други хора, и на други прокуратури!